

عنوان مقاله:

ارزیابی روند توسعه فیزیکی نواحی سکونتگاهی با استفاده از تصاویر ماهواره ای مطالعه موردی: شهر هندیجان

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 21، شماره 72 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اعظم ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

سعید ملکی - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

روند افزایشی جمعیت سبب شده تا در طی سال های اخیر، شهرها با توسعه فیزیکی قابل توجهی مواجه باشند. در بسیاری از شهرها، توسعه فیزیکی بدون برنامه با تشدید تخریب زیست محیطی و وقوع مخاطرات محیطی همراه بوده است. یکی از مناطقی که در طی سال های اخیر با توسعه فیزیکی زیادی مواجه شده است، شهر هندیجان در استان خوزستان است. براین اساس، در این پژوهش به ارزیابی روند توسعه نواحی سکونتگاهی این شهر پرداخته شده است. در این پژوهش از تصاویر ماهواره لندست، مدل رقومی ارتفاعی ۳۰ متر و لایه های اطلاعاتی مختلف به عنوان مهم ترین داده های تحقیق استفاده شده است. ابزارهای مورد استفاده در تحقیق شامل ArcGIS (به منظور تهیه نقشه های مورد نظر)، ENVI (به منظور پردازش تصاویر ماهواره ای و تهیه نقشه های کاربری اراضی) و IDRISI (به منظور اجرای مدل LCM) بوده است. همچنین مهم ترین مدل مورد استفاده در تحقیق، مدل LCM بوده است که به منظور ارزیابی روند مکانی تغییرات کاربری اراضی از آن استفاده شده است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داده است وسعت نواحی سکونتگاهی شهر هندیجان در طی دوره زمانی ۳۰ ساله حدود ۶/۱ کیلومترمربع افزایش داشته است. نتایج ارزیابی تغییرات کاربری های اراضی در منطقه نشان داده است که در طی دوره زمانی ۳۰ ساله، ۱۵/۱ کیلومترمربع از اراضی بایر، ۴/۰ کیلومترمربع از اراضی کشاورزی و ۵/۰ کیلومترمربع از باغات به، به سکونتگاه تبدیل شده است. همچنین نتایج ارزیابی روند مکانی تغییرات نشان داده است که بیشترین میزان توسعه نواحی سکونتگاهی مربوط به مناطق شمالی محدوده شهری هندیجان بوده است.

کلمات کلیدی:

توسعه فیزیکی، نواحی سکونتگاهی، LCM

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1788279>

